

SUPERLASTMINUTE:

Vertrek:

7 mei 8 dagen vlucht + verblijf € 350,- p.p.
7 mei 12 dagen vlucht + verblijf € 420,- p.p.
7 mei 15 dagen vlucht + verblijf € 470,- p.p.
10 mei 8 dagen vlucht + verblijf € 375,- p.p.
10 mei 12 dagen vlucht + verblijf € 435,- p.p.
(voor de snelle beslissers)

**In samenwerking met
Travelslide Rotterdam**

Beste Lezers van onze Nieuwsbrief,

Dit maal combineren wij de brieven van april en mei. Oorzaak is de enorme drukte rondom onze nieuwelingen Dakanari en Aleikos Panorama. Wij hebben veel nieuws daarover, foto's en daarnaast natuurlijk ook andere Mirtos - en Mertiza nieuwtjes. Inmiddels hebben wij het Grieks Pasen weer achter ons en ook dat zorgde voor veel aandacht voor andere zaken dan de Nieuwsbrief. Maar we maken het een beetje goed, door er een extra lange versie van te maken. Leuk voor de mensen die al heel lang op ons bulletin zijn geabonneerd, maar ook voor de vele nieuwe aanvragers ervan. Kortom, heel veel leesplezier.

dakanari nieuws

Feestelijke opening op 2 mei

Drie weken lang is er door gemiddeld vier man, bijna dagelijks gewerkt aan de tuinen van ons buitenverblijf Dakanari. Cement, stenen, kiezeltjes, verf. In grote verpakkingen zijn al deze benodigdheden naar boven getransporteerd. Met onze auto, maar ook met vrachtwagens. De deadline was 2 mei. Het heeft heel wat inspanning gekost, maar we hebben het gehaald. Zaterdag konden wij met trots het resultaat laten zien aan genodigden. Het werd een fantastisch feest! Blozend van alle complimenten liepen wij er rond. Genietend van het resultaat en zoveel belangstelling.

Allerlei demonstraties op 2 mei bij de opening

Rond de negentig personen konden proeven van lekkere hapjes en drankjes, luisteren naar reggae muziek in de achtertuin of van de Griekse tonen van Siga to Krasi in het gedeeltelijke afgebouwde amfitheater. Verschillende mensen uit Mirtos lieten zien hoe zij sieraden maken, beeldjes of een schilderij. Men kon proeven van marmelade die ter plaatse werd

gemaakt of van heerlijke tijmhoning. Het was een geweldig feest. Voor ons, maar zeker niet minder voor Salila, de eigenaresse van Dakanari, die haar droom, mensen mee laten genieten van dat bijzondere plekje in de bergen, waar zag worden. Inmiddels hebben verschillende organisatoren van cursussen en trainingen een optie op een week Dakanari genomen. Wij hopen dat dit feest en de foto's die er gemaakt zijn, mensen zal overtuigen van de grote meerwaarde van dit buitenverblijf voor hun activiteiten.

Aladin, een stoffig zaakje

De hoop was om op 5 april open te gaan. Dat kon ook, omdat de verbouwing na de brand bij onze bovenbuurvrouw, gereed was. Siemon had menig stoffer, blik, mop, stofdoek, duizendingendoek versleten om het publiek klaar te maken. Tot de familie van onze bovenbuurvrouw had besloten om het benedenpand van een pleisterlaag te ontdoen zodat de mooie stenen die eronder zaten, zichtbaar werden. Dat is in Mirtos de laatste tijd nogal in de mode. De kango werd in de muur gezet met het geluid van een Star fighter. Dat laatste was maar goed ook, want het overstemde het ontstemde geluid van Siemons kreten van ontzetting. Dagenlang hebben wij in grote stofwolken gezeten en leek de winkel verscholen achter een berg sloopafval. Toen de uitvoerend werker vroeg of hij het gehele winkelpand van buiten mocht ontdoen van het pleisterwerk, kwam er een hartgrondig "nee!!!" uit onze monden. Pauls kunstwerk mocht niet verloren gaan. Dus nu heeft het pand twee gezichten. Wij hebben de deuren ruim anderhalve week later pas open kunnen doen. Siemons Cemsto had voor de tweede keer zijn werk gedaan.

mertiza nieuws

Oei Maria...

Maria heeft op een dag thuis haar stoepje gekuist. Dat had zij beter niet kunnen doen, want zij gleed uit en kwam maar liefst acht treetjes lager terecht. Het is nog een godswonder dat zij niets aan haar hoofd had. Wel aan haar voet. Dezelfde die twee jaar geleden op drie plaatsen gebroken is geweest. Het werd een zwaar verstuikte, wellicht gescheurde enkelband. Arme Maria. Mertiza was ook wel wat in mineur, want we stonden een paar dagen voor de komst van een groep van de PCOB/NCRV. Maria zit nog thuis, maar het gaat beter. Wij konden, dankzij Siemon en met de hulp van Cherry, onze schoonmaakdame van Villa Lambros, de schoonmaak toch goed op orde krijgen. Op 4 mei is Maria weer voor halve dagen aan het werk. Heerlijk dat zij er is.

Boekpresentatie in de tuin

Perry van Niekerk heeft zijn tweede boek aangeboden aan de staf van Mertiza. Hij deed dat op 29 april in onze tuin. Na het eerste boek "Communiberen", waarover we al eens hebben geschreven, heeft "Alles wat je zegt, ben je zelf" nu officieel het levenslicht gezien. Met een hapje en een drankje voor de 30 gasten werd dit heuglijke feit gevierd. Alle informatie vind je op de website www.communiberen.nl De foto is de ingelijste versie van het boek, dat wij als team dus in ontvangst mochten nemen.

Oudere gasten in Mertiza

Voor het eerst hebben wij de reisorganisatie van de Nederlands Christelijke Ouderen Bond, NCOB / Nederlands Christelijke Reis Vereniging, NCRV op bezoek gehad. Voornamelijk ouderen, die hadden ingeschreven op een wandelvakantie. Geweldig hoe deze mensen op leeftijd hebben gewandeld, soms wel een kleine 20 kilometer. Wij hebben veel plezier met hen gehad en konden hen ook leuk in de watten leggen. Een van de hoogtepunten, vonden de gasten, het bezoek aan Dakanari, waar zij onder de maxi parasol een kleine kerkdienst hebben gehouden. Na afloop koffie en Sacha's appeltaart. Hopelijk krijgt deze succesvolle vakantie een vervolg. Men denkt eraan om in oktober nog een reis te organiseren.

De gasten konden getuige zijn van het Paasfeest 2009. Wederom een heel bijzonder gebeuren in Mirtos. Voor Mertiza was het bomvol om het Xristou Anesti te horen uitspreken door de Pappas.

Hier is hij nog in de kerk en geeft hij het vuur van de hoofdkaars door aan iedereen in de kerk.
(foto gemaakt door Paul)

Aleikos Panorama nu echt een Mertiza accommodatie

Wij geven het toe, het is even een klimmetje, maar dan sta je ook op een stukje grond met een schitterend uitzicht. Ter geruststelling, het is geen ezelspaadje waarop je halsbrekende toeren moet uitvoeren. Een goed begaanbare weg voor de voetganger en de auto.

Toen wij er vorig jaar november zijn gaan kijken vielen wij op dat panorama, maar overigens ook op de schoonheid en netheid van dit kleine complex. Het enige nadeel was, dat het zo saai was ingericht. Paul heeft

geschilderd en samen met ons Aleikos Panorama opnieuw ingericht. Het heeft nu een aantal kenmerken van Villa Mertiza. Kleurvlakken, veel roodtinten, mooie bedspreien, maar ook extra luxe, zoals tv met o.a. BVN, een koffiezetapparaat, een magnetron en een keukenlade waarin niet veel zal ontbreken. Buiten hebben wij zitjes gecreëerd, maar ook tafels laten maken met Griekse stoelen, zodat de Aleikosgasten heerlijk buiten kunnen eten en, daar komt die weer, onderwijl genieten van dat adembenemende uitzicht.

column van de maand

DE KRETNZER HEMEL WEENDE VAN ONTROERING

Muziek. Ik ken geen mens die niet van een of andere soort muziek houdt. Van Andre Hazes, hier Andreas Hazedakis genoemd, tot atonale pling plong, van Heavy Metall tot orgelmuziek van Jazz tot kinderdeuntjes. Iedereen kan wel een muziekfragment stuk noemen, dat hij of zij tot zijn of haar favorieten rekent. Liedjes worden meegezongen, melodietjes meegeneuret of, zoals bij mijn lieve zus, meegefloten. In mijn familie worden wij, mits goed geslapen, altijd wakker met een liedje in het hoofd. Kinderen voor kinderen zongen het toch ook? Ik woijt altijd wakkej met een liedje in mijn hoofd... In de vrolijke Gooische dreumesen van weleer hoorde ik een waarheid als een koe. Muziek, liedje, fragmentje. Je hoeft soms maar één twee woorden te horen en je kunt er regelslang een plezier aan beleven. Met mijn Hervormde opvoeding zit er ook nog een bundel vrome liederen in mijn hoofd. Hijgend hert? Mijn omgeving doet onmiddellijk pogingen om aan de jacht te ontkomen, want ik ken het van binnen en van buiten. Muziek dus.

Gisteravond zat ik bij Restaurant Katherina, van Finse Yannis. De bij ons altijd logerende muziekgroep Siga to Krasi speelde op het terras. Al veel vaker heb ik hen horen spelen. In Mirtos, op onze gastendag vorig jaar, in Oslo waar zij ons vergezelden op onze "promotietoer" en al die andere keren dat ik hen ergens ter wereld tegenkom. Enthousiaste muzikanten, die op bijna feilloze manier Griekse liederen ten gehore brengen. Op hun kleine baglama's, hun bouzouki en laouto, hun klarino en dwarsfluit spelen zij de sterren uit de Griekse kraakheldere lucht. Trommel, tamboerijn en een soort van kleppertjes brengen het ritme waarbij je niet stil kunt zitten, als zou je dat graag willen op je eenvoudige Griekse stoeltje. En nee, dat heeft niets te maken met gebrek aan zitcomfort.

Ze zitten op een rijtje, een beetje in een boogje. Bladmuziek, dat overigens nauwelijks wordt geraadpleegd, ligt voor hen en ook sommige teksten liggen op kijkafstand, maar echt nodig heeft bijna niemand het. De teksten komen er uit alsof het hun moerstaal is. Dat maakt vooral bij Grieken ongeloof los. Die Noordelingen uit dat koude klamme land. Zingen die onze liederen? Uit onze traditie? Waar hebben ze dat geleerd? Zij spreken toch geen Grieks in Nederland?

Het gevaar voor mij is, dat, als je hen vaker hoort spelen, je het al gewoon vindt en niet goed kijkt, luistert. Het moet geen muzak worden, achtergrond muziek bij iets wat je ondertussen moet doen.

Gisteravond viel me opeens op, hoe de muzikanten kijken als zij spelen. Hun concentratie, hun inspiratie, hun liefde voor die niet eens zo toegankelijke Griekse muziek. En toen de veelal Griekse mensen meezongen, knippend met hun vingers en meeklappend, zag ik plotseling wat deze spelers teweeg kunnen brengen. Ontroering, emoties van herkenning, enthousiasme. Dan kun je wat. En dat gaat verder dan het beheersen van de speltechniek en de kunst van het samenspelen. Gedurende de avond kwam Jorgos er nog bij. Vaak moet Jorgos het toeristische repertoire ten gehore brengen. Een hoog trio Hellenique gehalte. By the way, hij heeft een keer een tournee met deze heren gemaakt. Maar zijn hart ligt daar niet. Zijn hart lag gisteren bij de muziek van de Xenos, in dat straatje bij Yannis. Op een baglama, zeg maar, een kleine bouzouki, die hij speciaal voor een van de leden van de groep had gemaakt, speelde hij mee. Voordat het kleine, prachtig klinkende en uitzierende instrument overging naar de nieuwe eigenaar, toverde Jorgos er virtuoos prachtige

ontroerende klanken uit. Muziek brengt mensen samen. Het was een fantastische avond. Een paar uur later, toen de muziek was gestopt, weende de Kretenzer hemel van ontroering.

Terwijl ik nu, de volgende dag mijn column schrijf, regent het nog steeds. Een beetje overdreven. Wat wil je ook: De dag is wakker geworden met een liedje in zijn hoofd.

Feestelijke rijstsalade

recept van de maand

Ingrediënten:

500 gram droogkokende rijst
2 stuks kipfilet
Olijfolie
200 gram ham in blokjes
1 blik perziken op sap
1 blikje tomatenpuree
1 blikje doperwtjes
1 rode paprika
Zout, peper, paprikapoeder

*Deze salade is gemaakt voor o.m.
De opening van Aladin en Dakanari*

Bereiding:

Kook de rijst volgens recept en laat het afkoelen.

Bak de kipfilets in olijfolie gaar en laat ook deze afkoelen. Snijd vervolgens de kipfilet in kleine stukjes en meng dit door de rijst. Doe ook de ham in blokjes hier doorheen.

Laat de doperwtjes uitlekken en schep deze door de rijst. Snijd de rode paprika in kleine stukjes, bak ze eventueel wat aan en voeg ze ook door de rijst.

Laat ook de perziken uitlekken, ook in kleine partjes snijden en bewaar het sap.

Doe de tomatenpuree door het perziksap en roer het met een garde goed door elkaar. Dit mengsel kun je vervolgens over de rijstsalade gieten. Schep het voorzichtig door elkaar. Breng het geheel op smaak met zout, peper en paprikapoeder.

EET SMAKELIJK !!

TENSLOTTE

Hieronder vind je nog het interview met Salila van Dakanari en een uitgebreid verhaal over een inspirerende cursus in september.

Wij wensen jullie het allerbeste,

Een hartelijke groet
Van Maria, Siemon, Paul, Sacha en
Dick Ridder

DAKANARI PROGRAMMAWEEK IN MEI

Speciaal voor belangstellenden bieden wij een week aan in mei, waarin u een aantal workshops kunt bijwonen van Idie en Nico Pijnenburg. De workshops vinden plaats in Buitencentrum Dakanari tussen 17 en 21 mei a.s.

Wij kunnen zorgen voor uw vluchten, uw onderkomen in Villa Mertiza en het volgen van een of meerdere workshops. De kosten per workshop zijn € 25,- per keer. U moet dan denken aan een workshop per dagdeel. De informatieavond aan het begin van de week vinden plaats op zondag 17 mei om 17.00 uur.

We ademen zoals we leven.....

Onze ademhaling vertelt een verhaal. Het verhaal van hoe we leven en waar we bang voor zijn. Of we vanuit ons hart of vanuit ons hoofd leven. Of we genieten van het leven en open kunnen staan voor positieve dingen. Of dat we, beperkt door onze angsten, maar doormodderen.....

Ervaar je wel eens

stress in je leven
moeite om in slaap te komen
een tekort aan energie
depressieve gevoelens
onvrede met je gezondheid
hyperventilatie

positieve effecten

meer fysieke en mentale energie
stressreductie
Meer plezier in het leven
Vermindering van pijn
Verbinding met je kern
Bevrijding van angst

DAKANARI PROGRAMMA IN SEPTEMBER

Themaweek: "OP VERHAAL KOMEN"

Verbindend communiceren

De Ankerplaats, (www.counselingharry.nl) praktijk voor counseling en coaching organiseert deze themaweek op het Griekse eiland Kreta.

We zijn te gast in het appartementenhotel 'Villa Mertiza' dat gelegen is in het plaatsje Mirtos.

In dit appartementenhotel logeren we.

De themabijeenkomsten houden we in het buitenverblijf 'Dakanari', dat speciaal is ingericht voor workshops, praatgroepen, trainingen en allerlei andere bijeenkomsten.

Verbindend communiceren: de sleutel tot waardevolle ontmoetingen.

Communiceren vanuit mededogen

Woorden kunnen deuren openen of sluiten, helen of kwetsen, vreugde of lijden brengen en bepalen uiteindelijk 'hoe we ons voelen.' Deze manier van communiceren is ontwikkeld door Marshall Rosenberg. Hij stelt dat de manier waarop we met elkaar communiceren vaak gewelddadiger is dan we beseffen, al is het meestal onbedoeld.

Verbindend communiceren is in elke relatie of situatie die we met anderen hebben toepasbaar: tussen partners, tussen ouders en kinderen, collega's, vrienden, kennissen en familie.

Maar ook bedrijven en scholen hebben baat bij deze methode. De deuren gaan én blijven open.

Doel van de bijeenkomsten

Doel van de themaweek is ervaren wat ontmoetingen tussen mensen kan betekenen wanneer zij elkaar ontmoeten, conform het universele gedachtegoed, dat ieder mens behoefte heeft aan **gezien, gehoord en erkend te worden**, in om het even welke omstandigheden.

Tijdens de bijeenkomsten werken we vanuit: belangstelling voor het verhaal van de ander, herkennen van de aanwezigheid van 'gewelddadige communicatie', het ervaren van een verbindende communicatie, nieuwe inzichten krijgen in de eigen gebruikte communicatie vormen, spelen met woorden, erkennen dat 'het is zoals het is', gericht vanuit mededogen, leren en verwondering.

Mensen verlangen naar een verbindend contact met anderen. Jammer genoeg ervaren we juist dikwijls het tegenovergestelde in gesprekken met anderen. Pijn en verdriet, opgedaan tijdens ontmoetingen en gesprekken, hebben ons op één of meer aspecten angstig, wantrouwend, ongelovig, sceptisch, cynisch of afwerend gemaakt of hebben ons afgestompt.

Velen van ons zijn hun wezenlijke nieuwsgierigheid kwijtgeraakt of hebben die verstopt. De nieuwsgierigheid, de wezenlijke belangstelling voor de ander is nodig om elkaar écht te ontmoeten. **Pas dan zullen we ons gezien, gehoord en erkend weten.**

Werkwijze

Tijdens de bijeenkomsten doen we met elkaar een poging het universele gedachtegoed in praktijk te brengen. Vanuit deze ontmoetingen geeft de begeleider steeds aan wat de verschillen zijn met hoe wij gewend zijn te communiceren en hoe het anders kan.

Daarnaast gaan we aan de slag met de verschillende elementen van 'verbindend communiceren.'

We onderzoeken elk element apart en een aantal aspecten in het bijzonder. Door het doen van diverse oefeningen, zowel individueel als met de groep, krijg je de kans om dingen over jezelf en uw manier van communiceren te ontdekken, nieuwe vormen van communicatie uit te proberen, te oefenen en persoonlijke strategieën te ontdekken.

Het tastbare resultaat van het volgen van deze themaweek 'verbindend communiceren' is ervaren hebben wat het verschil is de 'hedendaagse manier van communiceren' en de verbindende communicatievorm.

De bijeenkomsten worden op een luchtige, ontspannen manier gegeven. Niets moet, wanneer er zaken zijn waar u liever (nog) niet over praat, dan is dat geen enkel probleem. Veiligheid binnen de groep staat bij ons hoog in het vaandel. De thema's die aan bod komen worden, aan de hand van speciaal ontworpen kaartensets, duidelijk gemaakt. Ieder geeft daar een persoonlijk tintje aan. Ook zullen we aan de hand van fragmenten uit een film, de gewelddadige manier van communicatie zichtbaar maken. Zo ontstaat **op verhaal komen**. Wij nodigen u van harte uit om met deze verfrissende manier van communiceren kennis te maken.

Praktisch

We beginnen de dag met een gezamenlijk ontbijt. Daarna gaan we naar het buitenverblijf Dakanari voor een themabijeenkomst. De bijeenkomsten beginnen telkens om 10.00 uur en we sluiten deze, met de nodige korte pauzes, om 13.00 uur met een gezamenlijke lunch af. Daarna is iedereen vrij om de dag zelf in te vullen, ook dat is op verhaal komen. Eventuele partners of vrienden/vriendinnen die willen meekomen maar niet meedoen aan de themabijeenkomsten zijn uiteraard van harte welkom.

Wanneer

14-09- 2009 tot 21-09-2009

Waar

Appartementenhotel "Villa Mertiza" in Mirtos gelegen in Zuid Oost Kreta.

Wat kost het?

EUR 695 per persoon. Op basis van twee personen per kamer. Toeslag voor 1persoonskamer: EUR 175 per week.

Wat krijgt u voor uw geld?

- transfer van en naar de luchthaven van Heraklion;
- logies en uitgebreid ontbijt in Villa Mertiza;
- transfer van Villa Mertiza naar het buitenverblijf Dakanari (ongeveer 3 km);
- koffie en thee zoveel u wilt, een bijzondere lunch, tweemaal frisdrank/wijntje, en iets voor bij de koffie en het drankje;
- begeleiding tijdens de bijeenkomsten;
- lees/werkboek rond de thema's, zodat u naderhand alles nog eens kunt nalezen;
- voor de liefhebbers de mogelijkheid tot het krijgen van een ontspannen massage;
- gesprekken met Harry rond een thema dat aan bod is gekomen tijdens de bijeenkomst en waar u verder over wilt praten.

Vliegtickets

Door de enorme schommelingen in prijzen van de tickets is het onmogelijk om deze in de totaalprijs te berekenen. Vanuit de organisatie van Mertiza is het mogelijk dat zij mee op zoek gaan naar de meest gunstige vlucht.

Door wie

Harry. Counselor en werkzaam in de palliatieve zorg en de rouwzorg. Daarnaast werkzaam in de coaching van mensen die op zoek zijn naar een manier om hun leven een andere wending te geven maar niet goed weten 'wat en hoe.'

Geeft voorlichting op scholen rond het thema 'kind en rouw' en vormingen voor vrijwilligers/verpleegkundigen die in contact komen met mensen waar 'het leven pijn doet.' Denk hierbij aan palliatieve zorg, rouwzorg, werkzaam zijn in verpleeg- en verzorgingshuizen en ziekenhuizen.

Christiane; zij is onze gastvrouw en het aanspreekpunt tijdens de bijeenkomsten. Christiane verzorgt ook de ontspannende massages.

Aantal deelnemers

Minimaal 8 maximaal 12 deelnemers. Voor een beperkt aantal deelnemers is gekozen om iedereen zoveel mogelijk in de gelegenheid te stellen om de waardevolle elementen van de verbindende communicatie eigen te maken.

Inschrijvingen of verdere informatie

ankerplaats@zeelandnet.nl of via de site www.counselingharry.nl

Telefonisch mag natuurlijk ook via: 0115 565249. Vanuit België 0031 115565249

Voor de Belgische gasten: christiane.dhondt3@telenet.be

Wij hopen u te mogen ontmoeten bij de themaweek: **'Op verhaal komen.'**

Salila Ruth Kweksilber Buitenverblijf Dakanari op Zuid Kreta:

"Ik wil mensen inspireren om het beste uit zichzelf naar boven te brengen".

"Kijk, daar ligt het". Degene die met mij mee is gereden om mij de weg te wijzen naar Buitenverblijf Dakanari, wijst omhoog. Ik zie in de verte een diepgeel gebouw liggen, omgeven door hoge bergen. Even later, nog een paar bochten verderop, staat een bord aan de kant van de weg: "Dakanari, centre for wellbeing". Is dat niet wat zweverig, denk meteen. Ga ik een dame ontmoeten die met bomen praat of ze minstens omarmt? Ze was ooit een volgeling van Bhagwan.

"Zet je versnelling in zijn één". Geen overbodig advies van mijn begeleidster, want mijn huurautootje moet een steile weg omhoog nemen. Wij rijden langs olijfbomen over een redelijk smal pad, met aan beide zijden gele en rode bembloemen. Ik moet goed opletten. De weg is smal. Nog een paar heuveltjes en dan zie ik het huis staan. Geel met bordeauxrode ramen en luiken. Ik rijd het behoorlijk grote terrein op, parkeer mijn autootje en kijk om me heen. Wie ga ik ontmoeten? Wat moet een dame alleen hier in de bergen?

ik

Zij heeft MS. Rijdt geen auto, is ooit een droom achterna gegaan. Flarden van informatie die ik vooraf heb gekregen, schieten door mijn hoofd. "Kom je nog?" "Ja ik kom". Ik stap uit. Als ik even later over het terrein loop, merk ik dat ik dat doe met de snelheid van een oude schildpad. Ik kijk mijn ogen uit.

Indrukwekkende bergen omarmen dit gebied. Ik zie bloeiende bloemen, Ik ruik ze. Ik hoor de natuur: vogels, een enkele voorjaarskrekel. En de warme zon zet dit allemaal in een bijna verblindend licht. "Centre for wellbeing", denk ik. 't Zou best eens kunnen. Ik loop naar het gele huis.

Behoeftte aan rust en stilte

Salila, Ruth Kweksilber. Ze zit voor me. Op de veranda, op de eerste etage van het gele huis. In een makkelijke stoel met als enig ongemak, dat zij er met wat moeite uit kan komen om koffie te zetten. Lang, grijs, krullend haar, een wat smal gezicht, expressief, niet in de laatste plaats door de bruine ogen die me wat vragend aftasten. Ze is een heel klein beetje gereserveerd, maar zeker niet onaardig. Ze heeft ons vriendelijk begroet en de dame die me heeft gebracht hartelijk bedankt. Die dame trekt zich terug om wat huishoudelijk werk te verrichten. Wij blijven samen over op het terras dat uitzicht biedt op een deel van het terrein en het dak van een enorme parasol, waarop dieppaarse ééndags bloemen weelderig bloeien.

Het is een leerproces: Accepteren dat dit er is en met kleine stapjes en vertrouwen en geduld verder gaan.

Ik wil het direct weten. "Hoe ben ben je hier terechtgekomen?"

"Ik kreeg op een gegeven moment behoefte

aan rust en stilte om me heen en het verlangen werd groter naar een natuurlijke omgeving, weg uit Nederland. In 2003 ging het met mijn gezondheid slechter en uiteindelijk werd de diagnose MS gesteld. Dat kenmerkte zich bij mij door steeds moeizamer lopen, brandende knieën en benen en weinig kracht. Dan ga je denken of je in je situatie en met beperkingen toch je droom waar kunt maken. Ik heb de wereldbol gepakt en gekeken op welke plaatsen ik ooit ben geweest. En het werd Mirtos. Waarom? Ik kwam hier al vele jaren op vakantie. Zuidoost Kreta en Mirtos. Ik kende de plek al aardig. En de geografische ligging vond ik prettig, niet te ver van Nederland. Ver genoeg van de grijze luchten en de drukte, maar ook

dichtbij genoeg om binnen vier uur in Nederland te kunnen zijn.

Je kunt je eigen lichtje aansteken en dat leerde ik via meditatie. Daar is niets zwevends aan.

Daar is niets zwevends aan

"Maar met

respect, je beweegt je niet gemakkelijk. Je moet door zo'n ziekte aardig wat veren laten"

"Dat is een leerproces. Je moet accepteren dat dit er is en met kleine stapjes en vertrouwen en geduld verder gaan. Dat is mijn persoonlijk leerproces momenteel. Maar ik weet wat ik wil. Ik wil mijn plek hier aanbieden aan anderen en delen in het ervaren wat een puur natuurlijke omgeving als Dakanari kan doen. Maar natuurlijk is het totaal iets anders dan wat ik jarenlang heb gedaan. Ik was eerst manager en later eigenaar van een opleidingsinstituut voor beroepsopleidingen voor volwassenen in Amsterdam. Wij maakten er de Academie voor scholing en Reïntegratie (ASR) van. We schoolden WAO-ers om, om in administratieve beroepen een baan te vinden. En heus dat was een behoorlijk succes. Ik heb er een aardig steentje aan kunnen bijdragen. Leuk en dankbaar werk dat ook opviel in de pers. Het Parool schreef een uitgebreid artikel met als kop" WAO-ers in de rij voor cursus bij ASR.

Maar dat houdt dan op, omdat je het niet meer kunt volhouden".

"Dat is heel praktisch werk geweest. Niet vreemd voor iemand die ooit Bhagwan volgde tot in Oregon in de USA en Poona?"

Salila kijkt me half glimlachend tot ook wat vragend aan. "Voor een zwever als ik?"

Ze zet haar hoofd een beetje scheef op de romp. "Dakanari is geen zweverig centrum en zo ben ik ook niet. Ik ben wel spiritueel ingesteld. En ik had destijds spirituele behoeften die ik wilde vervullen. Natuurlijk is er allerlei negatieve publiciteit geweest rond Bhagwan, maar ik heb er een geweldige tijd gehad. Zo mooi, dat ik ook graag de naam Salila aannam en zo heet ik nog steeds. Dat was een avontuur en moeilijk te beschrijven, maar kort Osho, (Bhagwan) is voor mij het voorbeeld geweest van de verwezenlijking van de mens, op welk

niveau de mens zijn unieke en goddelijke, laat ik zeggen, spirituele gaven in de praktijk kan brengen. Je kunt je eigen lichtje aansteken en dat leerde ik via meditatie. Daar is niets zwevends aan.

Voor mij is meditatie bewustzijn brengen in alles wat je doet, in alle alledaagse handelingen en proberen niet met het verleden of toekomst bezig te zijn. Niets te maken met op een kussentje in lotushouding zitten."

"En dat wil je hier andere mensen in de praktijk laten brengen?"

Nee, niet perse. Dit is Dakanari dat ik wil delen met anderen. De ander moet maar zien wat hij of zij ermee doet. Ik wil alleen maar dat mensen kunnen relaxen in een unieke omgeving van bergen, zee, natuur en stilte. Dat zijn volgens mij ook de recepten voor cursussen en trainingen die hier kunnen worden gegeven. Vaak ook heel praktische cursussen hoor! In de bergen hier op Zuidoost Kreta, kun je in een ongerepte natuur vogels horen zingen en 's nachts sterren zien en je kunt in stilte en hopelijk in harmonie met die natuur bezig zijn. Er zijn hier geen stoorzenders. Alle mogelijkheden om jezelf aandacht te geven en te ontdekken dat je meerdere lagen hebt. Ik ben zo blij, dat mensen hier naartoe komen om te leren schilderen, te mediteren of gewoon te zoeken naar hun eigen mogelijkheden. Cursusleiders van allerlei soorten cursussen en trainingen vinden het hier heerlijk en echt niet omdat Dakanari een spiritueel centrum zou zijn. Dat is het ook niet. Het is een buitenverblijf dat inspireert. Als je om je heen kijkt, dan is dat toch ook zo?"

Ik heb de wereldbol gepakt en gekeken op welke plaatsen ik ooit ben geweest. En het werd Mirtos, op Zuidoost Kreta.

Ik kijk rond en heb alleen maar de behoefte om even niets te zeggen. Ik denk na. Ooit een meisje uit de Rivierenbuurt en Buitenveldert in Amsterdam, met een Joodse vader die een emotionele, stille schaduw op

de jonge Ruth wierp. Studente die zich niet afzijdig hield van het studentenrumoer in Amsterdam, Berlijn en Parijs en die later met haar toenmalige geliefde, een Amsterdamse barman, vertrok naar de Pyreneeën. Moeder van twee zoons, die, vervolgens alleen met haar, vertrokken om te wonen in de "sannyas communes" in Amerika en India. Halverwege de jaren tachtig stroopt ze de mouwen op om een maatschappelijke positie en zelfstandigheid te verwerven. Manager, directeur, ziek worden, een lichaam dat het meer en meer laat afweten. 61 jaar op een unieke plek midden in de bergen van Zuidoost Kreta. Ik draai me weer naar Salila.

"Ben je hier wel gelukkig?"

De reserve is weg. Ze kijkt me aan. En zegt "Ja. Als ik in staat zal blijven om deze plek met mensen te delen, dan is mijn droom uitgekomen. Ik heb daar hulp bij nodig, helaas, maar aan de andere kant ook mooi, omdat ik met mensen die het goed met me voor hebben, deze plek al kan delen. Daardoor kan ik allerlei praktische problemen oplossen, zoals boodschappen doen, maar ook met technische gedoetjes omgaan. En nogmaals, met kleine stapjes. Het is een leerproces, zei ik al, maar ik krijg dat aardig onder de knie.

"Wat ga je in 2009 doen om je droom verder te verwezenlijken?"

Wat mijn wens is? Ik wil mensen hier een plek aanbieden, een ervaring, dat het leven meer is dan alleen werken en jezelf maatschappelijk onafhankelijk maken.

Ik wil ook in 2009 mensen inspireren om het beste uit zichzelf naar boven te brengen. Dat betekent praktisch dat Dakanari nu een plaats is waar cursussen, trainingen en allerlei soorten sessies kunnen worden gegeven. De directe leiding daaraan wordt gegeven door de mensen van appartementenhotel Villa Mertiza in Mirtos. Zij zorgen dat er cursusleiders worden benaderd die hier hun activiteiten willen doen. En al kan ik vanwege mijn beperkingen, niet de dagelijkse leiding op me nemen, ik ben er wel en ik voel me er ook erg bij betrokken. Ik vind het heel prettig om te zien dat de mensen van Villa Mertiza Dakanari ervaren als een inspirerend stukje op aarde. Zodat, dat zij mij er mee willen helpen. Dat heb ik gerealiseerd en ik ben er heel trots op. Spijt? Nog geen dag".

Ik vertrek. Met de kleine huurauto rij ik het schitterende terrein af terug naar het kleinschalige toeristendorpje Mirtos. Na het gesprek hebben we arm in arm allerlei plekjes bekeken. De moestuin, de bloemen, het uitzicht, de plek onder een grote parasol. We hebben gezeten op een van de separate plekjes, waar cursisten alleen of met een of twee anderen kunnen werken. Die prachtige, indrukwekkende bergen, die rust. Ik ben onder de indruk. Van de plek, maar niet minder van Salila. Ik ben er stil van. Een stilte die past bij Dakanari.